

zarokno, bi zimanê xwe bixwînin û binivîsin!

KULIK

kurdiska elevernas barntidning

KOVARA ZAROKÊN KURD YÊN ŞAGIRT

Zarok fêkiyên malan e.....	1
Name,	2
Baran.....	4
Zikreşî.....	6
Lebatêñ meriv,.....	8
Pêkenîn/Brîndar,.....	10
Çavgirtînk.....	13
Malbat,.....	14
Dîk û rovî/Feysel Xelef,...	16
Bihar.....	18
Li Kurdistanê bihar,.....	20
Çeto/Bêkes,.....	22
Çiroka Münzûr/Adil Dûran,,	25
Xaçepirs,.....	28
Nâverok,.....	30

ZAROK FÊKIYÊN MALAN E

Bi navê xebatê
Ji bo hevalên ku di kovara KULILK de
kar ditin

Silavên şoreşgerî bi navê (REXISTINA
PARTIYA DEMOKRATI KURD LI SURYA (PARTI)
li yekîtiya Sowyet

Di destpêkê de em gelek spasî we dikan
ji bo xebata we ya ji bo hînbûn û hîn-
kirina zarokên Kurd. Ji bo belavkirina
ramanên pêşketî û ji bo hînkirina zi-
manê bav û kalan di nav wan de.

Weke ku hûn dizanin zarokên Kurd ji
hezaran zarokên cîhanê ne ku mafêن wan
yêن zarotiyê wenda ye.

Ji ber vê yekê em bi çavekî mezin li
xebata we dinerin û karekî pêwist û
neteweparêz dibînin.

Ji ber vê yekê emê pir kêfxweş bin
dema hûn hejmarên KULILK ê ji me re
bi rê bikin. Bêguman emê jî karibin
ji aliyê xwe alîkariya we bikin, bi
kurteçîrokan, bi helbestên ji bo zaro-
kan li gor karîna hevalên me.

Bi hêviya alîkariya pêşxistina kova-
ra (KULILK) ya giranbiha

Û bêguman emê pir kêfxweş bin ku
em têkiliyan bi hevre deynin,

-Bijî xebata miletên bindest

Xebata we pîroz be

Rêxistina yekîtiya Sowyet
ya Partiya Demokratî Kurd li Sûrya
(Partî)

Mosko 5/5/1985

B A R A N

Daristan, çiçek, dar û ber tev bi avê dibiş-kivin û digihin. Bi avê mezin dibin û bi avê aj didin, gul vedidin û meywan didin.

Çandinî, daristan, erd û zevî bi ava baranê bi xwedî dibin. Çaxa baran dibare, av dikeve binê erdê(axê) û dar û ber bi rehên xwe vê avê vedixwin. Çaxa ava baranê di ser ruwê erdê re diherike, gol û çeman dadigre. Em jî bi ava gol û çeman bax û bexçê xwe av didin.

Bi vê avdanê dar û berên me digihin û fêkî û zerzewatan pêskêşî me di-kin. Di bexçan de dendikên zebeş, tehlik ecûr, xiyar, gu-lê berberoj kundir û wekî din têن çandin

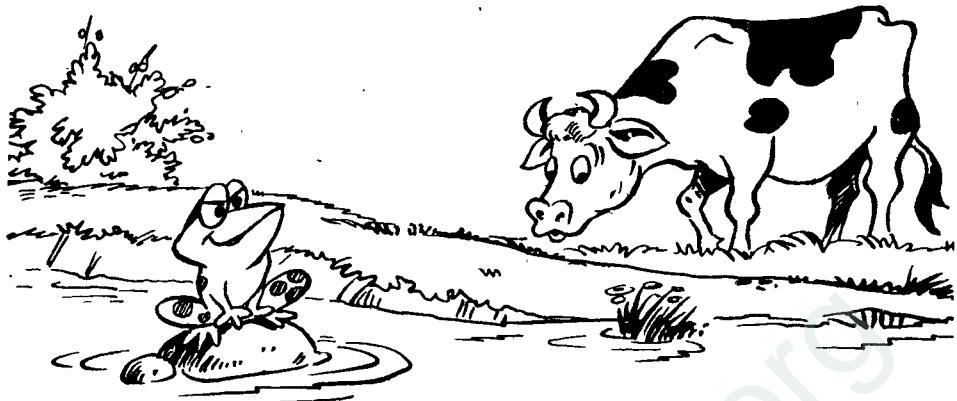
Bizir an jî şitlên îsot, firingî, bacan, beq-dûnis, kelem(lehane)tivir, gêzer, şelim, silk û her wekî din têن çandin.

Paşê ew zîl didin û hêdî hêdî mezin
dibin û dibin lem.Paşê ew lem gur û
fireh dibin.Bi vê pêşveçûnê hêdî hêdî
fêkî û meywe serê xwe radikin û çavêن
xwe li dinê vedikin.

Li Kurdistanê her cûre fêkî,meywe û
zerzewan têن çandin.Jiyana li Kurdistâ-
nê bi piranî li ser çandinî û li ser
xwedî kirina pez û dewaran e.Ji ber
ku,dijminên me(Tirk,Ereb û Ecem) ne
hiştine ku li welatê me pêşdeçûna ci-
vakî çê bibe.Ji ber vê yekê piraniya
Kurdên li Kurdistanê debara xwe bi
çandinî û xwedî kirina pez dikan.

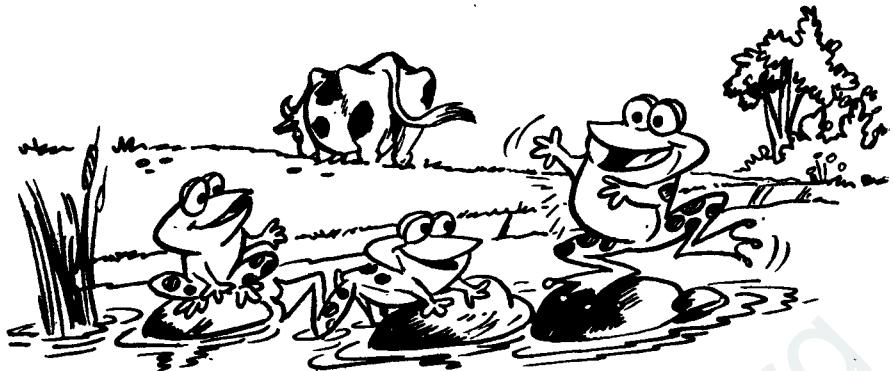
Rola baranê ji bo debara jiyanê ge-
lekî mezin e.Çaxa baran neyê,çandinî
(genim,ceh,nîst,nok,kizin,bîstan,garis
şoqil.û.w.d)dişewite.Gundî,sala ku ba-
ran neyê birçî dimînin û belengaztir
dibin.Lê çaxa ku baran bi ser wan de
tê,çandinî naşewite.Tiştên ku hatine
çandin şîn têن.Gundî,sala ku baran tê
bi kêf in,rewşa wan xweş e û ji birçî-
tî û belengaziyê xilas dixin.

Ji van yekan bêrdariya(fêda)baranê
ji bo me pir e.Rola baranê pir mezin e.

Z I K R E Ş İ

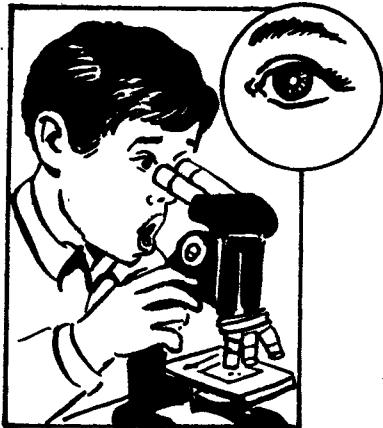
Wextekî beqek hebû
Çavên wê tim li der bûn
Carekê çêlekek dît
Agir bi dilê wê ket
"Çi çêleka zikmezin e
Ma xune ji min çêtir e?"
Beqê bi vî awayî got
Dil û hinavê xwe tev sot
Beqê dest pê kir xebitî
Bêhn stend zik lê nepixî
Rengê wê hate guhertin
Çêlîkên wê bi dor ketin
Beqê zikê xwe nîşan da
Go"de îcar ji xwer binerin
Ma min çêlek li paş ne hişt?"
Çêlîkan bi yekdeng gotin"NA"!
Qîjîn bi beqê ket û got"Waaaa!..."

Beqê cardin xwe nepixand
Rengê gewdê xwe guherand
Çermê zikê wê vezilya
Ji dil beqê bû wek çiya
"De bêjin bê kî mezin e?
Ma çêlek ne piçuktir e?"
Çêlîkan cardin bersiv dan
"Çêlek ji te mezintir e
Ya xatûna ser textan"
Madê beqê ne xweş bû
Edî hê zikreştir bû
Beqê zor da nepixînê
Sûnd xwaribû bi yasîn ê
Digot "Çiye çêleka virikî
Wê li paş dihêlim bi vî zikî!
Ji nişkê ve deng belav bû
"Gummm..." zik li beqê teqya bû
Ü beqa zikreş parça bû..

REŞADÎ /28/5/1985

Ç A V

Çav organek meriv ya herî girîng e. Çav bi kêrî dîti-na meriv têñ. Meriv bi çavêñ xwe dibîne û tiştan ji hev cuda dike. Çaxa meriv bê çav bin, nikarin tiştekî bibînin nikarin bi serbestî bigerin Ji merivêñ bê çav re "kor" tê gotin. Divê meriv li çavêñ xwe miqate bin û wan ji her tiştî bêhtir biparêzin,

G U H

Guh ji organek herî qirîng e. Meriv bi guhêñ xwe dengan dibihîze. Çaxa meriv bê guh bin nikarin deng û awazan bibihîzin, dengê tiştekî naçe wan, Ji merivêñ ku, deng naçe wan re "ker" tê gotin. Merivêñ ker bi guh in lê belê nikarin bibihîzin.

ZIMAN

Ziman organa axivîn û tamkiranê ye. Meriv xweşî û nexweşiya xwarin û vex-warinan bi zimên fêm dike. Ji aliyê din ziman organa (lebat) axavtinê ye. Meriv bi alîkariya ziman kare derdê xwe bîne ziman û têkiliyê bi merivên din re deyne. Ziman jî lebatek girîng e

POZ (bêvil, defin)

Meriv bi alîkariya poz bêhna xwe dide û distîne. Bi alîkariya poz meriv bêhna xweş û ya ne xweş ji hev cuda dike. Em bi alîkariya poz hewa paqij distînin û ya ne paqij berdidin der.

DEST Û LİNG

Meriv bi destêن xwe kar dike û bi wan nermî û hiskiya tiştan fêm dike. Dest û ling di jiyana mirovan de roleke mezin lîstiye û dilîze.

PÊKENİN

Du leşger

Carekê du kesan li leşgeriyê hev nas-kiri bûn û bûbûn hevalê hev. Car bi car li hev rûdiniştin û derd û kulên xwe ji hevre digotin.

Rojekê cardin herdû li hev rûnişti bûn.

Yekî ji wan got:

-Erê...erê...Di xortaniya xwe de perê min tune bûn. Min rojekê müşkek girt ew kuşk, xist bêrîka xwe û min berê xwe da xwarinxanekê. Ez çûm li xwarinxanê rûniştim û min gazî kir:

"Ka kuro ji min re goştî berxan bînin"

Ji min re anîn û min tev xwar. Cardin min gazî kir: "Ka kuro ji min re beqlawê bînin". Beqlawe anîn û min ew ji xwar. Dawî min cardin ban kir:

"Ka kuro ji min re şorbekê bînin"

Ji min re şorbek ji anîn. Çaxa şorbe anîn min bi dizî müşkê di bêrîka xwe de derxist û xist nava şorbê

Paşê min bi hêrs ban kir:

"Wehhhh...ev çi müşk e gidî!...ev
çi rezîltiye!...ev çawa xwarinxane ye!"

Xwediyê xwarinxanê hat cem min û ji
min re got:

-Gidî,ji bo xwedê dengê xwe meke,de
ji te re ev sed benqinot û xwarina ku
te xwar jî bila ji te re bimîne û he-
re.

Ez rabûm ji xwarinxanê derketim,Hem
min xwarna xwe xwar û hem jî min sed
benqinotê xwe stend.

Erê...erê...ka ew rojêñ xweş!..

Piştî gotina xwe qedand,herdû ji
hev belav bûn û her yek çû ciyê xwe.

Êvarî hevalê wî ponijî û xwe bi xwe
got:"Bi xwedê ezê jî mîna hevalê xwe
bikim,ev fikreke baş e!"

Adinî rojê wî jî müşkek kuşt,xist bê-
rîka xwe û çû xwarinxanekê ji yên ba-
jêr.

Ew li ser masekê rûnişt û ban kir:

-Ka kuro ji min re goştê berxan bînin!

Jê re anîn û xwar.Ewî cardin ban kir:

-Ka ji min re beqlawê bînin!

Jê re beqlawe jî anîn û ew jî xwar.

Ewî cardin ban kir:

-Ka ji min re ava cemidî bînin!

Jê re ava cemidî jî anîn û ew jî vex-
war

Paşê ewî cardin ban kir:
-Kuro zû ji min re şorbekê bînîn;
Xwediyê xwarinxanê hat cem û got:
-Biborin, wele şorba me nemaye
Yê leşger rabû ser xwe, mişk ji bê-
rîka xwe derxist û qîriya:
-Êêê...şorbe tunebe naxwa ezê vî
mişkî têxim ku?

Piştî bêhnekê çend kes li ser se-
rê wî kom bûn û li ser serê wî bû
terp û rep....,

BRÎNDAR

ÇAVGIRTÎNK

Lîstika çavgirtînkê li Kurdistanê di nava zaro-kan de pir tê lîstin.Ev lîstik,lîstikek xweş e û meriv bi kêf pê mijûl dibe.

Ev lîstik bi vî awayî tê lîstin:

Çend zarok li hev dicivin.Ev her çend zarok hevdû dihejmêrin(heta 20 an yan jî zêdetir) yê ku li paş bimîne,ew di-be "pîrik"û çavê xwe digire.Çaxa pîrik çavêن xwe digire,ewên din xwe li ciyêن cuda vedişêrin.Xwe dixin pişt kokelan,pişt sêncan,pişt kevirên mezin.Yan jî xwe di nava tûmêن geyê de vedişêrin.

Pîrik heta bi dehan(10) dihejmêre û paşê çavêن xwe vedike.Îcar pîrik li wan digere da ku,yekî ji wan bide û xwe ji pîrîtiyê xilas ke,Îcar ewên ku,xwe ve-şartine divê xwe baş veşêrin da ku pî-rik wan nebîne.Heger pîrik yekî ji wan bibîne û bi xar biçe "hilkê" bide,dora pîrîtiyê diçe ji yê din re.Kesê ku,berî pîrê hilkê bide ew jî pîrîtiyê xilas dibe.

M A L B A T

Malbat komika herî piçûk ya civakê ye.Di malbatekê de kalik(bapîr)pîrik (dapîr) bav,dê û zarok hene.Li gelek ciyan bav û dê dev ji mezinên xwe ber-didin û ji wan cihê dibin.Li hinek ciyan jî bi hev re dijîn.

Bav dixebite û debara malê dike.Dê di hundurê malê de dixebite.Malê di-male(paqij dike,rêş dike)firaxan di-şo,cilan(kincan,çekan)dişo,li zarokan dinere,xwarinê çê dike.Ano,"jin stûna malê ye"

An jî "mala bê jin wek dara bê fêkî ye"

Zarokên gihayî diçin dibistanê û
li wir fêrî xwendin û nivîsandinê
dibin.Zarokên piçûk jî di dergûşên
xwe de dikevin xewa şêrîn û radizên.

Di malbatê de divê zarok rûmeta dê
û bavê xwe bigirin,hej bra û xwehêñ
xwe bikin.Ji gotina wan dernekevin
der.Dilê dê û bavê xwe nehêlin û yêñ
bra û xwehêñ xwe jî.

Her weha divê dê û bav jî bi zaro-
kên xwe şa bibin,hej wan bikin,li
wan nexin û dilê wan ji bo tiştêñ bi-
lasebeb neşkînin.

Divê zarok guhêñ xwe bidin gotin
û tiştêñ baş.Tiştêñ xirab nekin.
Diziyê nekin,cixarê venexwin(neşkî-
nin)dilê zarokên cîranêñ xwe nehêlin
Xirabî dijminê zarokan e,her weha
dijminê mirovan tevan e.Qencî jî ji
bo başî û rindiya mirovan û jiyanê ye

DÎK Û ROVÎ

Rojekê ji rojan rovî da ser riyekê. Ravî hinekî birçî bûbû,ewî li tişte-kî xwarinê digeriya da ku bixwe.Rovî pir çû hindik çû rastî darekê hat.Li ser darê jî dîkek hebû.Wek ku em tev şahid in rovî bi fen û fûtên xwe bi nav û deng e.

Rovî ji dîk re got:

-Roj baş brayê delal!

-Ser çavan û ser seran braderê rovî
Rovî:

-Bibore,ezê gotinekê ji te re bêjim

-Fermo

Rovî:

-Ma te nebihîstiye ku axê vê êlê bir-yarek derxistiye ?

-Na bi serê te,ma çi biryar e?

Rovî:

-Axê êlê biryar derxistiye ku,pez û gur,rêsi û berx,rovî û tajî,rovî û mi-rîş,tevde bi hevre bigerin û bilîzin
-Na lo!

-Bi serê te yê delal.De fermo dakeve erdê em bi hevre bilîzin,

Dîk:

-Xwe hinekî ragire.Ez dibînim ku
tozek ji ber lingên tu heywanan ra-
dibe.(Dîk dixwest zanibe bê rovî
rast dibêje an na)

Rovî:

-Ez di bextê te û xwedê de tê qenc
binere bê ew çine

-Bi serê bavê te wek du kûçkan e.
Lê newqa wan pir zirav e,hema ez
dibê ew hebin nebin tajî ne

-Nebêj lo!

-Wele,ma qey ez derewan li te di-
kim!

Rovî go şırşip û bazda.

Bi vê nevê dîk ji rovî xilas bû

FEYSEL XELEF

Mosko/17/4/1985

B I H A R

Demsala zivistanê pir sar dibore. Mirov di vê demsalê de nikarin gelek kar û barêن xwe yêن derveyî bikin. Ji bo ku, kari-bin bixebitin, divê rojêن germ bi ser wan de bêن.

Rojêن germ bi biharê re têن. Ro bi rûkenî tîrêjêن xwe bera ser dinê dide. Dar û ber bi can dibin. Heywan yeko yeko ji ci-yêن xwe derdikevin û bi hatina bihare kêfxweş dibin. Meriv bi kêf diçin kar û barêن xwe.

Hewa biharê bi carekê tê guhertin. Car-na çaxa ro heye te nerî baran bariya. Ber êvarî hewa hênik dibe.

Bihar ji bo zarokan demsala lîstikê ye.Zarok di wan lîstikan de gelekî xwêh didin.Di dema xwêhdanê de divê meriv avê venexwe.Ji ber ku,wê çaxê meriv dê nexweş bikeve.

Demsala(mevsîm) biharê demsala herî xwestir e.

LÎ KURDISTANÊ BIHAR

Meha Avdar ê ji bo qelê me meheke pir hêja ye. Destpêkirina vê mehê dawiya zivistanê ye û destpêka biharê ye.

Di dawiya zivistanê de gelê me yên ku li gundan dijîn dikevin pir tengasiyê. Qûtê wan yê ku ji bo demsala zivistanê danîne, li ber qedandinê ye. Em û alifên heywanan kêm dibe. Çavê herkesî li hilîna berfa serê çiyan dimîne, li benda hatina demsala biharê dimînin.

Bi hatina meha Avdarê ve hêdî hêdî berf dihilin. Di bin berfê de serê kulîlkan xuya dibin. Hêdî hêdî hêşinatî ruwê erdê dipêçe, bêhna gul û gulçînan li derdorê belav dibe û bi ser merivan de difûre.

Meriv bi bêhna wan gul û gulçînan, bi bêhna Nêrgiz û beybûnan mest dibe. Bi hilîna berfê re ava ku, li çiyan digihê hev lehiyê pêk tîne. Çem û cobar têr dagirtin. Carna lehiyên xurt û mezin xwe ji jor ber bi jêr ve berdidin û gelek ziyanê digihînin gundan, terş û talana gundan li ber xwe dibe, pirê li ser çeman ava-bûyî xira dike.

Bi vê nevê dilê herkesî bî hatina biharê geş dibe, kêf û şahî xwe li wan dipêçe.

Dilên belengaz û tengezaran xweş dibe.
Hêwiya jiyanê ji bo wan ji nû ve dest-
pê dike.

Di meha Avdarê de Kurdistan weke bûka
nûhatî dixemile. Deşt û çiya tev hêşin di-
bin, dar û ber dibişkivin, ber û meywan
diafirînin. Geyayên hêşin serê xwe li her
derê radikin û mizgîniya hatina jiyanek
nû dide meriv,

Ç E T O

Li gundekî Kurdistanê jinikek feqîr (jinikek gerok) li mala yekî gundi bûbû mîvan. Xwediye malê merivekî mîvanperwer bû, ji xwe fedî bû û gundiyan jî pir jê hez dikir.

Êvarî şîva xwe xwarin û ketin sohbetê. Bû wextê razanê. Jinikê ji xwediye malê re got:

-Wele bi xwedê ez îro pir li van gundan geriya me, kerê min westiya ye û bê êm e, me êmek bidayê baş bû

Navê xwediye malê Çeto ye. Çeto got:

-Wele rîsiyên me ji zû de xilas bûne û kaya me jî ne maye. Lî yekî gundiye me va rojan nû ji hecê hatiye û ez zanim êm li cem wan pir e, ji ber ku heywanên wan pir in, ezê biçim hinekî ji wan bixwazim.

Çeto berê xwe da mala hecî Ehmed. Çû ber derî "teq teq" li derî xist. Malîyan derî vekir. Çeto silav da civatê, civatê silava Çeto vegerand û gotin:

-Fermo Çeto rûnê!

Çeto got:

-Na wele ez rûnanêm, Mîvanek min heye

ez ji bo heywana wê hatime hinek ka
bixwazim.

Hecî Ehmed got:

-Bi xwedê Çeto li qisûrê meyze meke
kaya me jî hindik maye, em nikarin bidin.

Wextê Hecî wilo got, Çeto pir aciz bû,
li ber xwe ket û got:

-De baş e,mala we ava

Çeto hema berê xwe dide şikeftê (şikefta Hecî Ehmed ya ku ka tê deye). Şikeft nêzîkî gund e. Çeto kevir û çilo ji ser devê şikeftê radike, telîsê xwe dide ber kayê, heta karîbû ragire tije dike, tavêje ser milê xwe û tê malê. Telîs li ber malê tavêje erdê û ji pîreka xwe re dibê:

-De here cuherê kerê mîvana me dagire
bila heta sibê bixwe û ya ku, zêde jî
ma bidin cîranan,

Pîreka Çeto dibê:

-Tu li ku mayî vî qasî, te hevgase ka
ji ku anî?

Çeto dibê:

-Wele hal û mesela min ev e. Yanî tiro
Hecî ye. Ez çûm ka neda min, min jî bêyî

wî ka ji şikefta wan derxist û min
anî.

Pireka Çeto dibê:

-Nabe Çeto, em misilman in malê heram
bi kêrî me nayê.

Çeto dibê:

-Wele bi xwedê ji îro pê de ez malê
Hecîyan li ku zevt bikim ez bernadim.
Nêta min hebû ku, ez biçim Hecê jî. Lê
hec li ber çavên min reş bû. Ezê sibê
herim bajêr ser berber, ezê vê rîha xwe
ya ku min li ber destê mala Şêx ber-
daye, biqusînim. Edî nema baweriya min
bi Hecî û meciyan tê

BÊKES/Hollanda

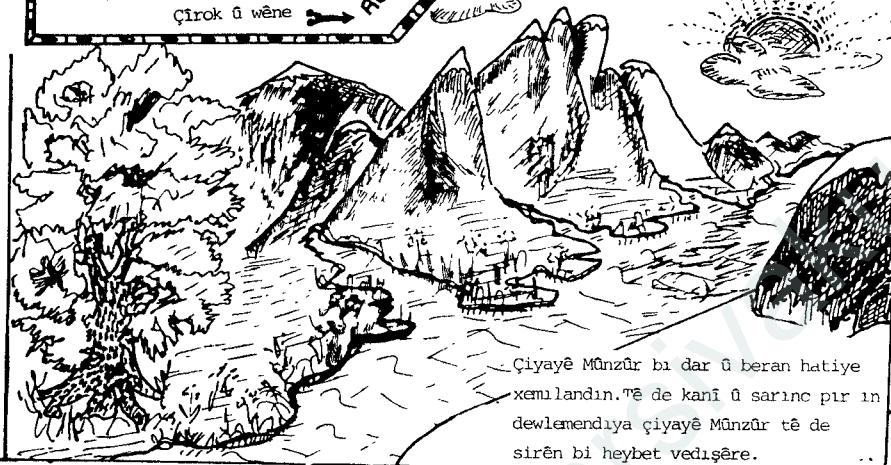
1985

ÇİROKA
MÜNZÜR

Ji çirokên gelê Kurd
Çirok û wêne

ADİL DURAN

Çiyayê Münzür bi gül û çiçekan xemuliye

Li gor tê qotin di dema xwe de di
Kurdistanê de li ba Mirzade CEMSÎD
şivanekî saf, paqîj û jêhatî hebû.
Navê wî şivanî MÜNZÜR bû.

Hemû tebayên bi can quh didan
wî dengi....

Rokê Mîrzade CEMŞİD hespê xwe kar dike
û diçe nêçîr ê...

Wê rojê Mûrzûr, tê mala Mîrzade û ji xanima
piçûk re dibê...

Xanima piçûk bersiv da

Xanim helawê amade dike

Mûnzûr rahişt helawê..

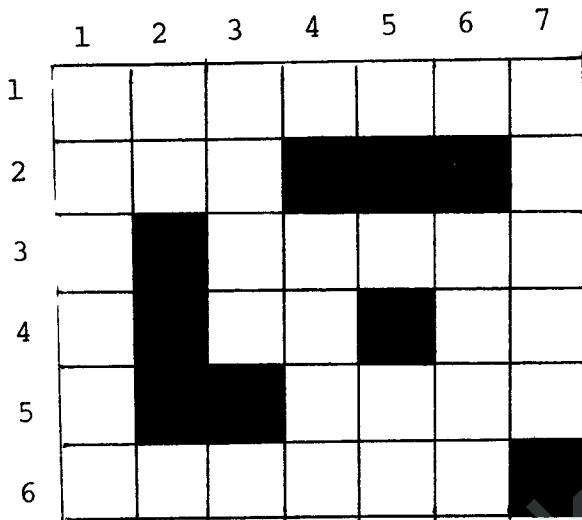
ji ber çavan wenda dibe..

Mîrzade Cemşid ji nêçîrê vedigere. Çaxa xanima malê
sêniya helawê nabîne, bawer dike ku, Mûnzûr derew lê
kîriye. Mîrzade Cemşid fermanê dide merivên xwe

XAÇEPIRS

CEPERAST

- 1-Kurdeki bi nav û deng
- 2-Gotina telefonê
- 3-Qedir, rêzdarî, hurmet
- 4-Du tîpêñ bê deng...noteyek
- 5-Navê kur an mîrekî
- 6-Hacetek muzîkê

SEREJÊR

- 1-Zarokên ku diçin dibistanê
- 2-Eşîr, ezbet

3-Kesên ciwan

4-Tiştê ku li dara"Berû"dikevin(berepaş)

5-Tayê por,bi her merivekî re heye

6-Mîr,padîşah

7-Fikir,raman

x x x x x x x x x x x x x x x x x x x

Bersiva xâcepîrsa hejmara 20 an

	1	2	3	4	5	6	7
1	B	A	R	Z	A	N	T
2	Ê	M	O			E	W
3	R	O	J	M	↑	2	
4	↑			N	↑	S	A
5	V		A			N	A
6	A	Z	M	Û	N		N
7	N		E	R	A	S	
8	↑	M		B	R	O	

YAN

KURDISTAN

YAN NEMAN !

UTGIVARE
KURDISTANS ARBETAR-KULTUR FÖRENING

KOMELA CANDA KARKERÊN KURDISTANÊ

ADDRESS: MAIN STREET

ADRESSE - NAVNISÅN

BOX 7031

BOX 7051
163 07 SPÅNGA - STOCKHOLM
SWEDEN

POSTGIRONR. 98 66 50-0

PRIS : 10:- skr
BIHA